

Samen Ouder Worden (SOW): Rianne vertelt erover

Rianne Burgers, duizendpoot en kennismakelaar in het verbinden praat ons bij over Samen Ouder Worden en haar eigen rol m.b.t. haar werk, haar eigen bedrijf en natuurlijk AGORA.



‘Samen Ouder Worden’ en AGORA. De verbinding hiertussen dat ben ik, Rianne Burgers. Sinds 1999 ben ik lid van AGORA. Toen nog net LVCV, eerst als betrokken lid maar al snel als bestuurslid. Na 16 jaar actief bestuurslid te zijn geweest, heb ik de keuze gemaakt om niet meer in het bestuur zitting te nemen. Wel ben ik nog steeds betrokken bij de beroepsvereniging. Dit komt door mijn beroep: ik ben coördinator vrijwilligerswerk, of zoals we het nu graag noemen *coördinator vrijwillige inzet*.

Naast mijn vaste baan ben ik eigenaar van mijn bedrijf ‘Professionals en Burgers in de Zorg’. Dit is wel meer werk, maar ook erg leuk, ik kan met mijn bedrijf bepaalde projecten of opdrachten uitvoeren die ik in

mijn dagelijkse werk niet kan doen. Advies geven, collega’s coachen, les of workshops geven of actief meewerken in een project als Samen Ouder Worden bij het NOV. Dat zijn feestjes voor mij. Op de een of andere manier ben ik altijd op zoek naar uitdaging en nieuwsgierig om ook vraagstukken en problemen uit te zoeken. In het bestuur van AGORA is dit zeker ook aan de orde geweest. Het is erg mooi om je eigen beroep te mogen ontwikkelen, te laten groeien en weer te onderzoeken of het nog past in het werkveld.

Humor is iets dat ik graag inzet, het is bijna een soort handelsmerk geworden. Op het werk zeggen collega’s vaak, we weten al dat je aanwezig bent vandaag want we hebben je al horen lachen. Het helpt ook om met mensen in contact te komen in de persoonlijke gesprekken die ik heb met bijvoorbeeld nieuwe vrijwilligers. Zij geven bij hun vertrek dan aan dat ze het gesprek heel plezierig hebben gevonden. *Passie* en *enthousiasme* is aanstekelijk en zorgt ervoor dat je mensen mee kunt krijgen. Een van mijn vragen tijdens een kennismaking is ook vaak: “heb je nog meer talent, kun je bijvoorbeeld zingen of is dat alleen voor onder de douche en moeten we dat verder Nederland niet aandoen?”.

Wat ik ook leuk vind, is dat ik mensen altijd kan *verbinden* met elkaar. Soms weet ik ergens geen oplossing voor of heb ik niet de juiste kennis, maar dan weet ik in mijn netwerk altijd wel iemand te vinden die dat wel heeft. Netwerken en het hebben van een bij je werk passend netwerk, is dan ook heel belangrijk. Om een goed actief en groot netwerk te hebben, moet je dus ook je gezicht laten zien bij congressen, studiedagen en andere bijeenkomsten waarbij je mensen ontmoet. Mijn partner zegt altijd: “Heb je voldoende kaartjes bij je?”

Het vak Coördinator Vrijwilligerswerk is een beroep, alleen is het nog steeds geen erkend beroep. Het zou mooi zijn als ik mag meemaken dat het wel een erkend beroep wordt. Dat werkgevers ook zien dat je al die vrijwillige energie moet stroomlijnen. De vrijwilliger moet gewoon zijn ding kunnen doen, zonder gedoe, want dat heeft de coördinator al geregeld. Alle

voorwaardenscheppende zaken, zoals een goede verzekering, reiskostenvergoeding, en veiligheid, zijn voor elkaar.

Als coördinator ben je altijd op de achtergrond aan het werk, zodat anderen kunnen schitteren. Je valt dus niet altijd op en toch ben je een *'spin in het web'*, verbind burgers, bewoners, collega's en organisaties aan elkaar. Ik weet het wel, een mooier beroep is er niet. Maar hoe krijgen we dit nu ook helder bij werkgevers en bij al die organisaties die met vrijwilligers werken. Door mijn passie en enthousiasme voor dit vak, heb ik weinig tijd voor andere bezigheden. Ben ik op vakantie, dan kijk ik altijd naar hoe zij in dat land het vrijwilligerswerk organiseren of hoe ze de ouderenzorg hebben georganiseerd.

Door het project Samen Ouder Worden ben ik nu ook weer bezig met het op de agenda krijgen van het beroep Coördinator Vrijwilligerswerk bij de mensen die de zorg financieren. Dus ik ben bijvoorbeeld in contact met zorgverzekeraars: als de zorgverzekeraar nu eens meer tekst opneemt in de visie op vrijwillige inzet en hoe je dat kunt organiseren, dan hebben we weer een stapje gezet. Nu staat er beschreven dat vrijwilligers ook toezicht kunnen houden in de huiskamer in de zorginstelling, maar er staat nergens beschreven hoe je dit dan organiseert en wie er dan verantwoordelijk is voor deze informele inzet. Dus, ik heb nog een missie en gelukkig ook een lange adem. Daarnaast heb ik een netwerk waar ik altijd even bij op zoek kan gaan naar een ingang ('kruiwagens') bij deze grote jongens als de verzekeraars.

Mijn motto is altijd 'Het komt goed'. Het kan wel even duren maar het gaat lukken.

AGORA is een beroepsvereniging - hier is de erkenning van alle vakmensen al een feit. Zij verenigen een groep enthousiaste mensen die werken met passie, die anderen weten te motiveren, die veel mensen weer op weg weten te helpen. Ze werken op de achtergrond, maar houden veel verschillende ballen in de lucht. Ook AGORA moet vooral een lange adem hebben om te komen tot erkenning van het beroep, en om te komen tot een bestuur dat ondersteuning mag krijgen van beroepskrachten. Zodat er meer continuïteit komt in de aandacht voor het beroep *'Coördinator vrijwillige inzet'*.